

CAMÍ DE L'EDAT DE PEDRA

Les diferències entre un boig i un místic

Embogit per la seva bogeria, el boig d'en Trump va decidir acabar amb tota una civilització. Poca broma. Tota. L'endemà, potser advertit pels seu consell de savis, va matisar l'amenaça, tot condicionant-la a que els representants actuals d'aquesta civilització, li atorguin el títol de Déu Suprem i li comprin sacs de farina gens ecològica. Aquell dia va oblidar l'estret d'Ormuz, però l'endemà va tornar a reivindicar la seva obertura i va proferir noves amenaces. L'Iran, mentre, calla. Calla i deixa que el boig s'ofegui enmig de la seva pròpia demència.

És prou representativa la diferència entre el govern estatunidenc i l'iranià. Amèrica crida i amenaça, Iran calla i actua. Les dues actituds responen a dues cultures diferents, però sobre tot quant a la cultura de la mort. Al Trump l'encanten els trets a l'orella, però tem la mort. En aquest sentit, el President sí representa la majoria dels americans. Els EUA tenen pànic a la mort.

Per a ells, el Paradís és la pròpia Amèrica, la dels colors, els musicals, els jardins i les piscines. No poden trobar res millor en una vida promesa, però no comprada ni signada per cap notari. Pels iranians, en canvi, la mort és la culminació de la vida i, malgrat una bona part d'iranians s'enfrontin al govern fonamentalista, en el seu context, la cultura religiosa segueix vigent com passa amb tots els ateus espanyols. Mamar islam és com mamar cristianisme. L'efecte final de l'alimentació ja depèn del grau de repressió posterior; però mamar, hem mamat tots.

En Trump necessita representar-se ell mateix com a Déu, els aiatol·làs s'amaguen rere la barba i les negres vestidures. El poble americà necessita ser el més potent, el millor país del món, i voldria demostrar-ho. Iran se sap poble escollit pels seus deus; no li cal fer-ho públic. Aquesta diferència cultural, la que vol destruir en Trump, potser

sigui una de les millors maneres d'entendre la situació bèl·lica actual. Propaganda enfront anonimtat, exterioritat davant interioritat, luxe contra austeritat. Sembla que l'únic nexce entre els dos països és la tirania dels seus governants.

